

tilveiebringe, for at faae denne Sag endelig affluttet. Jeg maa tilstaa, at skøndt jeg havde ventet det, har jeg dog godt kunnet se, at den Modstand, som i den aller sidste Tid fra visse indflydelsesrige Sider er bleven reist imod, at vi komme til en Toldreform, og mod at vi gjenoptage denne Sag, maaste har gjort Regjeringen noget betænkkelig og har virket noget dæmpende paa den Villighed, jeg ellers har tilladt mig at forudsætte hos den høitærede Minister til at tage denne Sag op. Det er naturligt, at en saadan Modstand maa fremkalde fornøiede Overveielser fra Regjeringens Side, men jeg er paa den anden Side overbevist om, at Regjeringen, der sikkert med dette Thing og Befolkningens store Flertal nærer et alvorligt Ønske om, at vi omsider kunne komme til en Gjennemførelse af en Toldreform, efter at have underkastet de Betænkkeligheder, der ere fremkomne fra anden Side den Overveielse, de trænge til, vil være villig til at rætte sin Haand til Gjennemførelsen af en Toldreform eller arbejde med os paa at tilveiebringe det Kompromis, som er fornødent for at faae gennemført en Toldreform. Det er Uarsagen til, at jeg, som efter min Stilling til denne Sag føler mig nærmest talbet dertil, har indbragt dette Lovforslag, og jeg gjør det, som jeg udtalte ved Indbringelsen, kun i mit eget Navn. Det Lovforslag, som her forelægges, er saaledes, som jeg for mit Bedkommende tænker mig og vilde ønske, at man kunde faae en Toldreform gennemført, hvormed jeg selvfølgelig ikke vil sige, at jeg deri har nedlagt, hvad jeg i og for sig ganske i Almindelighed kunde ønske gennemført; det er meget langt fra. I det jeg har udarbejdet et saadant Forslag i det Haab og den Forventning, at det kan være Grundlag for en frugtbringende Forhandling, har jeg selvfølgelig i dette Lovforslag taget Hensyn til alle de forskjellige Synspunkter, som der overhovedet efter min Mening kan og bør tages Hensyn til, og har paa mangfoldige Punkter selvfølgelig slaaet af paa, hvad jeg personlig kunde ønske. Jeg skal strax nævne, at jeg saavel har taget Hensyn til Regjeringens Standpunkt som til Landsthingets Standpunkt, saavel til Beskyttelses- som til Frihandelsønskerne, saavel til Landbostandens som til Industriens Arav, saavel til Handelsstandens som til Søfartens, jeg har søgt at veie og maale, hvor vidt man kunde komme. Der er mangfoldige Betragtninger, der maa gjøre sig gjældende, og som lægge Vaand i saa Henseende. Der er først den finantstille Side. I det jeg der har stillet mig paa det Standpunkt, som Folkethinget har ment at være det laveste, hvortil det

kunde gaa ned, hvormod det ikke er det, som Thinget i og for sig ønsker, saa har jeg begrændset mit Forslag til, hvad der kan rummes indenfor den Ramme, som en Ophævelse af Krigsstattens Beløb vilde tilstede, saaledes, at den Nedsættelse, jeg foreslaar, kun er $3\frac{1}{2}$ Million Kroner. Jeg skal om denne Indtægtsforringelse strax bemærke, at det er den, der vil fremkomme efter de Beregninger, der ere opstillede, men ingenlunde den faktiske Forringelse, som Forslaget vil medføre. De Beregninger, paa hvilke det støtter sig, er fra alle Sider, ogsaa fra Regjeringen, som benytter dette Beregningsgrundlag, erkjendte for at være utilfredsstillende, fordi man gaar ud fra, at den samme Indførselsmængde vil finde Sted. Men naar der paa de mere almindelige Brugsaartikler finder en Toldnedsættelse Sted, følger naturligen deraf, at der for disse Artikler vil finde en forøget Indførsel Sted, som paa mange Punkter vil opveie, ja paa adskillige Artikler endog langt vil overgaa den Toldindtægt, som Postitionen tidligere har bragt. Den nuværende Toldtarif medfører for mange Artikler, navnlig for de simplere, mere almindelig brugte Artiklers Bedkommende, i Virkeligheden et Indførselsforbud. Uagtet det ikke kalder sig saa, er Folgen dog, at Indførsel ikke kan finde Sted, efter som Tolden fordrer Væren saa stærkt, at den udenlandske Konkurrence er ubetinget udelukket. For saadanne Artiklers Bedkommende vil en Toldnedsættelse, som ingenlunde ophæver Beskyttelsen, men bringer den til et saadant Beløb, at Indførsel til en vis Grad og under visse Omstændigheder kan finde Sted, naturligvis i høj Grad forøge Konsumtionen, fordi den vil medføre en Nedsættelse i Værenes Pris og paa den anden Side virke til, at Indførsel af Værene overhovedet bliver mulig. Men for saadanne Artiklers Bedkommende kan den Indtægtsnedgang, der er paaregnet, ikke holde Stik. Det vil tværtimod vise sig, at der for saadanne Artiklers Bedkommende vil blive en Indtægtsforøgelse. Dertil kommer en anden Omstændighed. Det er den, at en almindelig fornuftigere — eller jeg vil ikke bruge Ordet „fornuftig“ — men blot sige en mere tidsvarende Omordning af hele vort Toldsystem vil nødvendigvis medføre en lettende Omsetning, et forøget Forbrug og derved en forøget Toldindtægt af de Artikler, som indføres. Ogsaa dette vil naturlig medføre, at Indtægtsnedgangen bliver mindre, end den efter den opstillede Beregningsmaade kan paaregnes at ville være. Særlig ved dette Toldlovsforslag, som jeg her har forelagt, vil det vise sig i en endnu højere Grad end i de fleste tidligere af Folkethinget ved-